

JÁSZ ATTILA

séták a holdig és vissza (2.)

*„Ma a karosszék egy expresszvonat ülése,
a táj a vonatablakon túli villanássorozat.”
(Sándor Iván)*

*Igazi akadályt csak az eső képez,
ahogy önműködően záródik
a folyton érkezőkre,
lehet találgatni, ki száll be*

*a következő megállónál,
miközben szobáról szobára
vándorolnak a szereplők,
ahogy lányarcon a szeplők*

*öregszenek csak,
az arc marad,
olyan, amilyen
csak a filmekben*

*szokott lenni,
miként egy lehelettől
elhomályosult tükröt
letörölnék hirtelen,*

*megnyitják a vízcsapokat,
most már biztos,
hogy soha nem jutsz vissza,
csak hallgatod, ahogy dobol*

az íróasztal lapján az eső.